

КВАНТОВ ПРЕХОД

В ИЗПЪЛНЕНИЕ
НА БОЖИЯТА ВОЛЯ Е СИЛАТА
НА ЧОВЕШКАТА ДУША

"България е над всичко. В нея остават да живеят само силните. Всички сме шарени на цвят, но най-важните цветове са тези на синьото небе и цветовете на българското знаме."

www.kvantov-prehod.org

Излиза 2 пъти в месеца

Джеко Росич

София, пл. Народно събрание

НЕ ВИ ЛИ Е ПОЗНАТО?!

„България е странна свобода“

Една иронична статия от 1933, която звучи актуално и днес

„За България може да се каже, че е свободна страна. Или по-правилно казано – България е странна свобода. По устройство е държава, в която всеки се устройва, както намери. Намира се на кръстопътя на дребните амбиции.

Населението – се състои от бивши, сегашни и бъдещи министри. Занятието на всички се състои в това: сегашните министри да дават амнистия на бившите, а бъдещите – на сегашните. Страната е

През 1933 г. във вестник „Щурец“ излиза статията „Пътеводител за България – пътища и безпътие“. За неин автор е сочен големият наш сатирик и карикатурист Райко Алексиев (убит от болшевиките след преврата през 1944 г.). Когато човек чете текста, изпълнен с насмешка и ирония, остава с усещането, че сякаш е описана днешната действителност в Родината ни. Ето и цялата статия:

разделена на 14 окръга, 60 партии, 600 крила, 6 хиляди групи и 6 милиона мнения, като всяко отделно мнение подлежи на разцепление.

Разположена е между границите си, а разположените в нея не знаят никакви граници.

Снабдена е с железници, чрез които най-лесно се стига до катастрофа.

Има добри и уредени прави пътища, обаче по-

даниците – предпочитат да вървят по кривите, защото са по-утъпкани.

Държавата си служи с телефони, а държавниците – с телефончета.

Столицата – има обществени сгради и улици, като улиците са пълни с уличници, а обществените сгради с общественници. Случва се обаче и обратното – уличниците се настаняват в обществените сгради, а обще-

ствениците се пращат на улицата.

Страната има държавен строй, но самият строй не върви под строй.

Държавата се управлява от хора, според случая. Случаите пък се управляват от случайни хора.

България търгува с всички. Но случва се и обратното – всички да търгуват с България.

Националният девиз на държавата е „Съединението прави силата“, поставен върху разединеното Народно събрание, на което му е нужно да намери една сила, която да му направи съединението.

Държавният девиз на нацията пък е „Боже пази България“. В случая Бог е натоварен да пази България, вероятно, защото другите са заети да си палят частните интереси.“

А на 8-а стр. четете неща, които не са много известни:

ТРАКИЙСКИЯТ ЦАР СИТАЛК И НЕГОВАТА ПОЛИТИКА

на стр. 8

Биодинамична характеристика на м. юни -2014 год.

Важен месец за всички земеделци. След капризите на май очакваме по-нормални условия за работа в градините. Какво е най-важно? Прибиране на първите плодни реколти от овошки и зеленчуци. Дните не са много и трябва да ги използваме интензивно. Точното време - Възходяща Луна от 13 до 26, топлинни и светлинни съзвездия. Успешно преработваме и консервираме за зимата. Да не забравяме при освобождаване на лехите с грах и ранни картофи да разхвърляме компост, да разрохкаме и да засеем междинни култури или смески за зелено торене.

Коситба на площите с трева, люцерна и детелина винаги при светлинни съзвездия, независимо от вида на Луната. Към края на месеца узряват житните култури. Житни за семе събираме успешно само в топлинни съзвездия при възходяща луна. Единствено точното време е от 5.00 ч. на 22 до вечерта на 23. За преработка на брашно и на фураж използваме и светлинните съзвездия.

Успешно пчеларите могат да размножават царици-майки в дните на светлинни съзвездия. Най-благоприятно е времето от 23 ч. на 26 до 12 ч. на 29 юни.

До края на юни трябва да приключим с новата купчина компост, за да имаме готов през есента за основно подхранване. От юли започваме подготовка на нова купчина за пролетта на 2015 г. За целта има достатъчно дни. Не очаквам прогнозата за много горещи дни през юли. Само Плутон ще изпраща топлина от Стрелеца. Да очакваме повече светлина от Юпитер, Сатурн и Нептун, които през целия месец са в светлинни съзвездия. Останалите планети са в зимни студени съзвездия, което виеща светли и топли дни, но и студени нощи. Отново препоръчвам да не се работи на 5, 11, и 15, на 12 до обяд и на 14 след обяд.

Успешна работа през месец юни.

КАКВО ДА ПРАВИМ В ГРАДИНАТА

• Непрекъснато трябва да наблюдавате всеки кът от градината си, за да не допуснете някой плевел да разпее семената си.

Тъкмо в по-закритите кътчета на градината, които не са всеки ден пред очите ви, някои плевели успяват да узреят и да разпръснат семената си. Вятърът поема грижата за по-нататъшното им разпространение. По такъв начин е застрашена не само вашата градина, застрашените са и градините на съседите ви.

В овощната градина

• Ако голяма част от плодовете на прасковите и кайсиите опадат, това в повечето случаи е признак за недостиг на варовик.

Трябва да си отбележите това и през есента да подадете повече варовик в почвата около тези дървета.

• През юни можете малко да намалите клоните, останали необлагодородени през ранната пролет.

Такива клонове не трябва да отрязвате изцяло, но трябва силно да ги просветлите. Тази операция допринася значително за засилване на присадените калемки. Отрупаните с плодове необлагодородени клонове се прорезват, само ако няма да има загуба на плодове.

• Овощните дървета с обилен завърз трябва и през юни да поливате обилно и да подхранвате с тор, за да могат да изхранят плодовете си.

От това следва, че през сухите периоди не трябва да поливате с чиста вода, а с около 0,3 – процентов хранителен разтвор от някакъв бързо възприемаш се комбиниран изкуствен тор. При това трябва да поливате така, че водата да попадне в зоната на смукателните коренчета, т.е. коренчетата, които се намират под периферията на короната на дървото.

• През юни трябва да започнете и борбата с осите, които по-късно биха причинили големи вреди с наядането на плодовете.

Улавянето на оси със закачени по дървета шисета е най-перспективно през този месец. Напълнете шисета до една трета с някакъв плодов сироп. През следващия месец осите няма да се интересуват от шисето, защото вече ще има повече узрели плодове.

Лунен календар за юни 2014 - I част от Димитър СТОЯНОВ

Дата ден	Компост	Луна	Зод. знак	Импулс растен.	Дейности в градината Бележки
1 Н	К	♋	Близнаци 23:00	Светл. Цвят	Слънце в Телец низходяща Луна до 14. Работиме с компоста.
2 Пн		♋	Рак 18:00	Лист	Време за засаждане на късното зеле. Използваме свободните лехи от картофи. До 10:00 на 3-ти работиме в цветните лехи
3 В		♋	Лъв	Топлина	Прорезваме завързите на плодните дървета. Лятна резитба. Почистване на ластуните на ягодите, грижи за доматиите.
4 Ср		♋	♌		На 5-ти не работиме през целия ден. Последна възможност за засаждане на пълеша.
5 Ч		♋	16:00	Плод	
6 П		♋	Дева	Земя	Разреждаме късните моркови, ряпата и праса. Време за ранните картофи, вадиме и разхвърляме компост и садиме нови растения или смески за зелено торене.
7 С	К	♋	♍		
8 Н	К	♋			
9 Пн	К	♋	6:00	Корен	Ториме кореноплодните с готов компост.
10 В	К	♋	Везни 14:00	Светл. Цвят	Най-доброто време за подхранване лехите с цвѳта. Размножаваме пчелни майки. Пикираме астрите в готовите лехи.
11 Ср		♋	Скорпион	Лист	На 11-ти не работиме целия ден. На 12-ти не работиме до 13 часа. Малко време ни остава за листните зеленчуци - да използваме рационално Пълнолуние в 7 часа
12 Ч		♋	♏		
13 П		♋	17:00	Вода	
14 С		♋	Стрелец 18:00	Топлина	До 17 часа използваме времето за работа с плодни зеленчуци. На 14-ти не работиме след обѳд. На 15-ти не работиме до 18 часа
15 Н		♋	Козирог	Земя	Подходящо време да приключим подготовката на компостната купчина. Да е готова за есента.
16 Пн	К	♋	♐	Корен	

НОЩТА НА МУЗЕИТЕ В БУРГАС

Международната инициатива „Нощ на музеите“ се провежда за пръв път през 1997 година в Берлин. През 2006 г. е под патронажа на Европа, а през 2009 г. – под егидата на ООН по въпросите на образованието, науката и културата (ЮНЕСКО) и в нея участват 3000 музейни обекти в 40 държави.

По време на „Нощта на музеите“ хиляди държавни музеи, крепости, замъци и археологически паметници в различни краища на Европа приемат посетители до полунощ.

Международната нощ на музеите в Бургас започна с откриването на изложба „Шарен свят“ на Националния исторически музей. Експозицията представя традиционни български килими, облекла и накити от XVIII и XIX век. Представените костюми са от различни краища на България, Македония, Добруджа, За-

падните покрайнини и Солунско. На втория етаж в Бургаския исторически музей посетителите видяха експозицията „Спасени съкровища на Европейското изящно изкуство – 18-и и началото на 19-и век“. Спасената от незаконен износ колекция включва настолни барокови часовници с женски фигури, бронз и позлатени орнаменти, гравирани кутии за бижута, свещници, вази с позлата, сервизи за ликьор, кафе и чай с произход от Франция и Германия, фигура на Ерос, кандилобър с грифони, птица ибис, старинни книги, икони и картини.

Сбирката на Природонаучния музей от минерали, мекотели, морски видове и горски животни посетиха много семейства с деца. Там продължава благотворителната кампания „Ще намерят ли нов дом в музея?“ за събиране на средства за нова зала с вкаменелости, а през

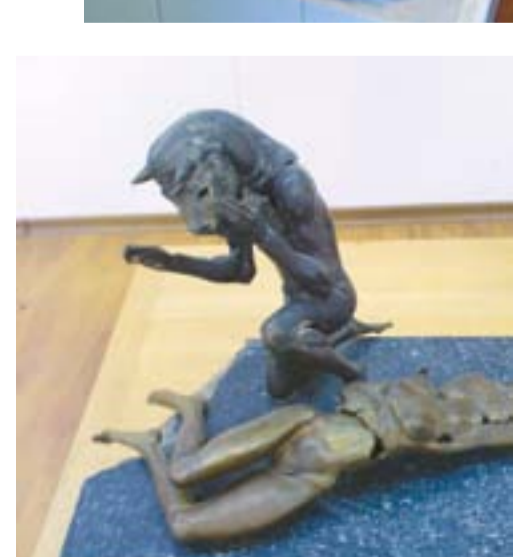
лято то ще се проведе програма за екологично обучение на деца, наречена „Приключение в музея“.

Най-много посетители разгледаха експонатите в Археологическия музей. По повод „Нощта на музеите“ част от експонатите бяха представени в музея на Поморие като „Златните накити на Лесескепра“.

Художествената галерия „Петко Задгорски“ зарадва гостите си с концерт за пиано и изложба скулптури и картини на Георги Чапкънов.

През същата нощ РИМ – Бургас, представи „Нестинарството – българската магия с огнена жаравя“ в музея на град Шумен.

Мариана ПРАМАТАРОВА

ЕКОСЕЛИЩЕ ВАСИЛ ЛЕВСКИ ПРЕДЛАГА ПШЕНИЦА ОТ KHORASAN

Древната пшеница на фараоните открита в египетските пирамиди

Реколта 2013 г.

Пшеницата е произведена в екоселището от родови имена Васил Левски до село Славейково, община Елхово, област Ямбол. Не е третирана с химически препарати и торове. Земята, върху която е сята, беше целина - не е обработвана последните 25 години и не е натровена с пестициди и други химикали. Намира се в самите граници на еко селището от родови имена.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПШЕНИЦИТЕ

Един от предците на съвременната пшеница е камутът (Пшеница от Khorasan). Той идва от Египет. („Камут“ всъщност е древна египетска дума за „пшеница“.) Зърната му са подобни на тези на пшеницата, но са по-големи. Отличава се с около 40% по-високо съдържание на протеини от пшеницата, по-богат е на витамини и минерали, лесносмилаем и с приятно сладък маслен вкус. За разлика от други зърнени храни той е с ниска степен на окисляване и запазва голяма част от високата си хранителна стойност дори и след смилане и обработка. Богат е на магнезий, калий, цинк, желязо, фосфор, селен, манган, витамин В1 и В6, както и на витамин Е.

Камутът е дива пшеница, изключително лесна за отглеждане и непретенциозна по отношение на почвата, като може да вирее много добре дори върху бедни каменисти и ниско плодородни почви. Добивите от нея почти не се влияят от наторяването, което кара производителите да не използват изкуствени торове.

Тел. 0877 309 954; 0888 693359

инж. Ради ПАНАЙОТОВ

Но независимо от превратностите в БЪЛГАРСКАТА СЪДБА, ние – българите, и днес, след повече от едно хилядолетие, следваме древните духовни пътища, на които Светите братя Кирил и Методий се явяват едни от многото велики продължители.

И в миналото все се е намирал някой, който да постави въпроса дали не следва да приемем друга писмена система, но нашите предци са съзнавали спояващата народо- и държавотворческа сила на Словото, и не са позволявали то да бъде изтръгнато от Българската Душа. Единични са писанията на български език на латиница, като причините за това вероятно се крият в един особен вид "езикова солидарност" в случаите на съжителство с други славянски народи, приели латиницата в други времена, но пак под натиска на асимилаторски стремежи.

Например, чипровчани и павликяни – католици по вероизповедание, са първите заселници в опустошения от турците Банат. Те го населяват към 1730 – 1750 г., основават градовете Винга и Бешенов, и заедно отстояват българското народностно самосъзнание. Банатските българи използват и латиницата, и кирилицата, подобно на хърватите и сърбите, а от 1860 г. обединените Влашко и Молдова в единна държава – Румъния, въвеждат латиницата като официална писменост и се отказват от използваната до тогава кирилица. Така през 1866 г. Учителското дружество в гр. Винга одобрява граматика на банатския български диалект, изготвена от учителя Йозеф (Йозу) Рил – българин по майка и немец по баща. Правосъзнат е създаден по подобие на хърватския, вземайки за образец чешкото писмо. Независимо от наличието и силното влияние на старобългарски книги от манастира в Алвиц (Vintul de Jos), Йозеф Рил е трябвало да се съобрази с ползваното римско издание "Kristianski nauk", т.е. "Християнски науки", което е на български, но с латински букви. Също така до това време банатският говор, развивайки се отделено от българската езикова територия, е бил възприел повече от 20 % другоезикови заемки. (Виж статията "Банатските българи – с миналото и настоящето" от д-р инж. Начко Начев във вестник "Народен будител", бр. 6(63) от 2000 г.)

Малко преди това, през 1852 г., Драган Цанков и неговия брат Антон издават във Виена една граматика на българския език, написана на немски, където всички български думи са представени на латиница. Идеята за това им е дадена от един от най-авторитетните тогава европејски слависти – Франц Миклошич. Но пътят на този учебник е кратък и в България той не е познат.

По-сериозно се развиват събитията през трийсетте години на ХХ век, когато в Русия почти се реализира идеята за преминаване от кирилица към латиница. Аргументът бил, че това щяло да улесни общуването между руския и западноевропейските народи, и с това да се ускори бъдещата световна революция. Всичко било готово на книга, но азбуката била спасена поради липса на средства за подмяна на печатната техника и за осигуряване на квалифицирани печатарски кадри при тогавашните тежки икономически условия.

По същото време този въпрос е бил обсъждан и в България. Свидетелство за това е един от броевете на тогавашното списание "Българска книга", в който се изказват авторитети от областта на науката и културата. Мнението, което се налага обаче, е, че преминаването към латиницата не е разумно. Според академик Стефан Младенов един от основните мотиви за това становище е, че самата латиница не е

Опитът да бъде заменена кирилицата с латиница

Езикът и писмеността като обект и средство за психотронно въздействие

Невежество, престъпно съглашателство и продажност подпомагат противниците на българския дух

напълно усъвършенствана азбука и заради това не би трябвало да се мисли да се пристъпва към нея. (Виж статия от Владко Мурдаров във вестник "Демокрация" от 26.09.2000 г. – "Спортът около кирилицата е ненужен" и читателско писмо от Стефан Тенчев във вестник "Нова Зора" от 31.10.2000 г.)

В посоченото писмо, за съжаление без да посочва източниците, Стефан Тенчев споделел още: "На две места в германски мемоарни източници се цитира разговор между Хитлер и цар Борис, в който тогавашният пръв глобалист подхвърлил полу на шега полу насериозно на българския монарх идеята да си сменим кирилицата с латиница, за да общуваме по-лесно с обединената от райха Европа. Не се казва какво точно е отговорил царят, но се споменава, че е възразил."

Податка за този случай се открива и в дневника на Богдан Филев, който на 20.06.1941 г. (стр. 343/344) записва споделеното от цар Борис за посещенията му при фюрера. Царят бил ходил и в Залцбург, където се срещнал с Гьоринг, Рибентроп, Химлер и Браухич. "Химлер сметнал, че ние трябва да сменим нашата славянска азбука, за да намалим руското влияние. Царят му обяснил, че всъщност сърбите и русите са заели азбуката от нас и че нейните български особености, особено буквата **Ъ**, са закрепили нашето народностно съзнание."

През годините на социализма и в Съветския съюз, и в България на предложения от когото и да било за промяна или замяна на кирилицата с друга азбука би се гледало като на курйоз или дори налудничавост. Но връщайки лентата назад, макар и с известно закъснение можем да прозрём по колко различни начини е била подготвяна почвата за промяна на нашата народностна същност и вкарването ни в чужди коловози.

Такъв например е случаят, за който свидетелства писателят Николай Хайтов във вестник "Нова Зора" от 12.12.2000 год. в интервю със заглавие "Време за разхвърляне на камъни", а именно, че "доц. М. Янакиев навремето е искал подмяната на българския език с някой от "по-големите чужди езици". Вероятно по същия повод са и думите на литературоведа Никола Георгиев пред вестник "Монитор" от 12.09.2000 г., в статията на Антон Петров "Отнемете ордена на Кронщайнер": "Преди 25 години "същата тази интелигенция предложи пълна русификация на българския език. Сендовчетата (попозително тук става дума за акад. Благовест Сендов; Р.П.) трябваше да бъдат деца, които на 6-годишна възраст започват да учат руски език и на 16 години руският да им стане културен език." Всъщност, тази статия е насочена към настоящето: "Сега вятърът е

повял на запад и част от продажната българска

интелигенция се е обърнала към латиницата."

Не по-малко драстичен е простреленият с така наречения „български чадър“ писател и журналист дисидент Георги Марков в един от своите „Нови задочни репортажи за България – Когато часовниците са спрели“: „... моето неверие беше силно разклатено, след като прочетох публикуваните през месец май ОСНОВНИ НАСОКИ ЗА РАЗВИТИЕТО И УСЪВЪРШЕНСТВАНЕТО НА ПРАЗНИЧНО-ОБРЕДНАТА СИСТЕМА В НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, приета от Държавния съвет на 12 април 1978 година... Тук не става въпрос за национализиране на средствата за производство или на обработваемата земя, не става въпрос за национализиране на образователната система или за ренаписване на историята, а за опит да се национализира (да се одържави) и ликвидира самосъхраняващата се същност на духа на един народ – онова, чрез което той е оцелял през вековете... Извадете от историята на българина всички Коледи и Великдени, извадете кръщенетата и погребенията, извадете водосветите и маслосветите, извадете местните обичаи и ритуали, все едно колко християнски и колко езически са били, и вие ще почувствувате, че сте извадили цялото национално съзнание, цялото народно творчество, целия народен език. Ако не са били всички тези свещени обреди, празници и обичаи на нашите деди, днес България щеше да бъде географско понятие, страна, заселена от енчери, хора без минало, без език, без история. Вероятно такъв енчерски народ би бил идеалният за осъществяването на пълна интеграция с някой Голям Брат.

След установяването на пълно съветско господство над България, по указания от Москва, бяха предприети системни и решителни опити за ликвидиране на съществени традиционни празници и обреди.

Бяха ликвидирани не само пряко свързани с религията празници, но и такива, свързани пряко с националното самосъзнание и във висша степен „надрелигиозни“, като Деня на Кирил и Методий.

Но ако човек може да разбере желанието на една диктатура да има свои празници, то как би могло да се квалифицира изхвърлянето на Деня на Кирил и Методий и заменянето му с официалното празнуване на Деня на съветската конституция... Трябваше да мине доста време, докато в обръканите следсталински години, под натиск отдолу, Денят на съветското конституция отстъпи мястото си на Деня на Кирил и Методий."

Но от 1990 година насам нещата коренно се промениха. Чужди и наши "реформатори" и подстрекатели на "нежни революции" ежедневно се опитват не само да ни убедят, че промяната на

езика и азбуката ни е жизнено необходимо дело, но и тихомълком зад гърба ни извършат действия, от които един ден да се окажем пред свършен факт.

По някое време "на върха на айсберга" се изкачи един професор от Австрия и се провикна: "Българи, да пишете на кирилица е комунизъм!" Изрази и още по-невероятното становище, че всъщност кирилицата е причина за разделянето на Европа на Източна и Западна – още от IX век и особено днес, поради което трябва да я заменим с латиницата. (Виж интервюта с проф. Ото Кронщайнер – ръководител на Катедрата по славистика и славянска хуманитаристика, с основен акцент българистика, в университета в гр. Залцбург, във вестниците "Демокрация" от 01.09.2000 г. и "Новинар" от 04.09.2000 г.)

Впоследствие, в "тактическо отстъпление" чрез статията си "Аз съм за кирилицата – аз съм за латиницата", публикувана във вестник "Демокрация" от 20.10.2000 г., проф. Кронщайнер признава трудността на подобно начинание: "Правени са много опити през вековете да се замени кирилицата с латиница. Кайзер Франц Йосиф се опитал, но опитът пропаднал, защото кайзерът се угляшил от революция в Сърбия. Тито направил подобен опит за цяла Югославия (също и за сърбите), но с малък успех. Също и Ленин се опитал и той претърпял неуспех."

Но това "ласкателство" не трябва да отслабва вниманието ни, защото професорът е изрекъл "със загриженост" и следните думи с далечен прицеп: "Сега въпросът за азбуката още не е актуален, но само след 5 – 10 години ще стане много важен за България. Заради кирилицата България е много изолирана страна в Европа." (Виж интервю на Мариана Първанова "Кирилицата е комунизъм, пишете на латиница" във вестник "Новинар" от 04.09.2000 г.)

Ясно е, че нещата търпят развитие и че днес говорим за политическа и ценностна ориентация, но и без този пореден пример на невежо и най-вече недобросъвестно съветничество имаме достатъчно основание да поставим на преценка дали си заслужава "да оставяме питомното и да гоним подивялото", да се замислим: към коя Европа сме тръгнали? И този случай следва да ни накара да забележим, че през последните вече повече от двадесет години успяхме да си навлечем безброй излишни, напълно чужди нам проблеми, а нашите оставихме да се задълбочават все повече. По-точно, навлякоха ни ги невежи и продажни певдодържавници и отродители.

Все пак трябва да видим и един друг факт. Някои народи от бившия Съветски съюз, на които кирилицата навремето е била наложена административно, сега се връщат към предишни свои писмености или (което е по-честият случай) се поддават на поривите към "нов цивилизационен избор", приемайки латиницата. Но това е тяхно право и те са тези, които трябва да преценяват неговата целесъобразност.

Оказва се обаче, че такава една реформа се сблъсква с редица трудности и съпротива сред населението, и след първоначалните опити в Азербайджан тя е била спряна. Останалите републики – Туркменистан, Татарстан, Узбекистан, Казахстан и Киргизстан – са били принудени да въведат формулата "паралелно ползване на латиницата и кирилицата". (Виж статията на Тамара Шишманова "Интригата Кронщайнер – Петър Стоянов е етап от турцизацията на България" във вестник "Монитор" от 09.11.2001 г.)

Категорично връщане към кирилицата беше извършено и в Сърбия. А на 28.08.2002 г. вестниците "Сега" и "Шуменска зоря" публикуваха кратки съобщения, че "група депутати са внесли в югославския парламент проектодекларация за защита на кирилицата". Те смятат, че "кирилицата се потиска от латиницата" и "въпреки законите разпореджания, електронните и печатните медии използват главно латиница, както и голяма част от учебниците, предимно за висше образование, са написани на латиница".

(Продължението в следващия брой)

СТАНИСЛАВ МАРАШКИ ПОЛУЧИ ПОЧЕТНИЯ ЗНАК НА МИНИСТЕРСТВОТО НА КУЛТУРАТА „ЗЛАТЕН ВЕК“

Датата 20 май 2014 год. донесе ново признание за бургаската култура: в зала-сцена 17 на Министерство на културата Станислав Марашки получи почетния знак на Министерството на културата „Златен век“. Призът е за цялостен принос към българската култура. В мотивите за присъждане на отличието водещата Красимира Филипова изтъкна всестрания принос на Марашки към българската култура като преводач, критик, поет, фейлетонист, член на Управителния съвет на ССПБ и автор на текстове за песни. След като ми-

нистерът на културата д-р Петър Стоянович връчи отличието, Станислав Марашки каза: „Идеалът на Великата френска буржоазна революция "Свобода,

равенство, братство" никога не се превърна в реалност, а остана само идеал. Когато обаче рисуващият, музикарацията, пишещият и пеещият човек творят, те постигат и братството, и равенството, и свободата, а наградите, те са само сигналните лампички, които свидетелстват за този процес. Редно е в този случай да се благодари. Благодаря за тази награда на България, която създаде мен и всичко, което съм написал!" След церемонията министърът покани наградените на дружески коктейл.

КВАНТОВ ПРЕХОД

ПОЗДРАВЛЕНИЕ ЗА 24 МАЙ

Отправлям поздрав от името на НМФС "Орфеево изворче" към всички учители по музика и към всички наши членове послуचाи 24 май, празника на Светите братя Кирил и Методий, най-светлия празник на българската просвета и култура.

С българското четмо и писмо, с науката, знанието, любовта и светлината в душите на всички българи, вървим напред и нагоре към общочовешките ценности и духовни висини. С българската писменост, със знанието, науката и културата се извисяваме

ДУХОВНО, а с фолклора се вкореняваме ВЕКОВНО. Уважаеми колеги, човек се ражда, за да свети! „Науката е слънце,което във душите греи“, а **Вие светите с делата си.**

Бъдете благословени!

Дочка КЪШЕВА

"О, ЕЗИК СТРАДАЛНИ!"

Иван Вазов

Да!
Езикът ни не се оценява!
От българи не се възвишава.
Издигат в култ езици други –
за наши и за чужди услуги.

Надписи латински по витрините,
лекарства, стоки в магазините.
Това е вреден български снобизъм,
без капка роден патриотизъм.

Тачи се само от филолози,
ценен е дори от теолози.
Еони го смятат сакраментален,
друзи – за основен, фундаментален.
Съхранил иновевропейски форми
и праславянски граматични норми,

студенти в Индия го изучават,
в Киргизия паралелки създават...

Чрез познания на българския
лесно проникват в старобългарския.
Навлизат дори в праславянския,
а днес – в църковнославянския.

– Българино, езикът свой изучавай
в чистотата му се обучавай!
Писмеността от Кирил и Методия
е точна и звучна кат' мелодия.

Тя опази българския род,
дори и през робство той бе народ!
Стожер е за епоха нова
зов за чиста духовна обновя

Той ни слави кат' народ свободен:
– Българи, пазете езика роден!

Аспарух ВАНГЕЛЮВ

<p>www.kvantov-prehod.org</p> <p>Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев</p>	<p>Основател: акад. Атанас Панчев</p>		<p>Издаателска къща «Новата цивилизация» ЕООД, София</p> <p>Уникредит Булбанк IBAN: BG04UNCR96601031647309 BIC KOD: UNCRBG5F</p> <p>Отдел Разпространение и абонамент: 0888 69 33 59 Атанас Ралчев Панчев (за пощенски услуги)</p>
	<p>Главен редактор Петър Петров</p> <p>Редакционен колектив: Желяз Христов Лиана Фероли</p> <p>Автор на главата на вестника: Галина Фероли</p>	<p>Адрес на редакцията: 1172 София жк «Дианабад» ул. «Никола Габровски» №1 Хотел «Диана-1», ет. 6, ап. 62</p> <p>Тел.: (02) 962 16 85; (02) 962 16 86; (02) 962 16 87;</p> <p>e-mail: kvantov_prehod@dir.bg ISSN 1312-7063</p>	

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

ТРАКИЙСКИЯТ ЦАР СИТАЛК И НЕГОВАТА ПОЛИТИКА

Безпристрастни изследвания показват, че едни от най-старите жители на земите ни – траките са създатели на писменост, а също и че са били духовни водачи и учители на гърците.

Златните съкровища от Варна, Дъбене, Вълчитрън, Панагюрище и др. са ясна индикация, че траките са били майстори на металообработката дълги векове преди южните ни съседи да добият подобни умения. Намирането на най-древния европейски град в земите на България бе поредното солидно доказателство за неоспоримото превъзходство на нашите предци. Да, те са били действително безпощадни в битките, неслучайно са наречени богове на войната, но при възможност са избягвали кръвопролития и са избирали мира. Политиката на цар Ситалк показва това изключително добре.

Ситалк е син на Терес – основателят на Одриската империя, която според Тукидид няма равна на себе си в Европа, що се касае до богатство и мощ. Нейните приходи от данъци са 800 таланта – около 20 800 килограма чисто сребро. В тази първа, крупна тракийска държавна организация влизат пеони, агриани, гети, лаеи. Доста други племена (като диите) са били независими, но са поддържали съюзнически отношения с владетелите на Тракий-

ската империя.

Войската, с която Ситалк разполага, е огромна – 150 000 души, от които една трета са били конници. Тази внушителна армия е причина македонци, атиняни, спартанци и др. постоянно да се опитват да спечелят по един или друг начин благоволение на тракийския владетел. Неговите симпатии са на страната на атиняните поради факта, че в Атина е имало тракийско културно средище*, а и през V век преди Христа все още е било известно, че атиняните са пеласги по произход (т.е. тракийски роднини).

Може би това е карало елините** да се страхуват, че армията на цар Ситалк може да бъде използвана срещу тях. Той е бил силна личност, несъмнено е притежавал изключителни качества. И приятели, и врагове са били повлияни от необикновеното му излъчване. Древен летопис на Тит Ливий (коментирани от Н. Макиавели) предава интересна случка...

Група съзаклятници решили да убият Ситалк. Уточнили кога да извършат това и всички се събрали на уговореното място, където бил пристигнал и тракийският цар. Въпреки че били много, никой от тях не дръзнал да го нападне и след аудиенцията заговорниците започнали да се обвиняват един друг за това, макар никой от тях да не можел да обясни сам на себе

си защо не е посегнал на Ситалк. Същата тази история се повтаряла неколкостотин пъти, но всеки път заговорниците се вцепенявали от страх и опитът им за убийство се провалял. Накрая всичко станало толкова явно, че те били заловени и, разбира се, наказани за престъпното си намерение.

Тракийският владетел е бил едър и силен, но не това е спирало убийците. Явно Ситалк е притежавал обаяние, а със спокойното си поведение е влияел на събеседниците си. Тези негови качества му помагат да предотврати кръвопролитна, братоубийствена война между траки и скити (431 година преди Христа). Херодот разказва за бунт на скитите срещу техния цар Скил и за избирането на нов владетел – Октамасад. От страх за живота си Скил избягва в Тракия и това става причина Октамасад да потегли на война срещу траките, които по това време са управлявани от Ситалк. Двете армии се срещат на брега на Дунава, но преди да се стигне до сблъсък тракийският цар праща послание на скитския владетел – “Защо да мерим сили в битка, в твоите вени тече моя кръв, ти си син на родната ми сестра (1). Нека аз ти доставя твоя брат бежанец, а ти ми дай моя (2), който отдавна вече се крие в държавата ти. По този начин никой от войниците ни няма да пострада”...

(Продължението в следващия брой)

Заповядайте във

ВЕГЕТАРИАНСКИТЕ РЕСТОРАНТИ НА „СЛЪНЦЕ И ЛУНА”

гр. София, ул. „Уилям Гладстон” № 18-Б
гр. София, ул. „6-и септември” № 39

(Малките пет къщицета)

Винаги пресен хляб от лимец, камут и спелта!

Тел. за заявки и резервации:
0897/094139 и 0899/138411

Биологични и екологични храни

и продукти можете да намерите в магазина

на ул. „Юрий Венелин” № 1, гр. София

тел. 0899/923378 и 0898/55080833

Сайт на „Слънце и Луна” – www.sunmoon.bg

ИК «НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ» • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници “Хеликон”, “Ориндж”, “Сиела”, “Нанси”, “Букспойнт”, “Книжарницата” и “Нова епоха”, както и от книжните борси “Болид” и “Искър”.